

న జగములందును

నానగుణి విమలరామ । నామమచేతం

జన్మ బడిని ఘనదుర్భర

ఘోరమహఘంటలేదు । కోరివేదకిన్దన్॥

శ్రీ శీతారామాంజనేయం.

సీ॥ శ్రీమహానామ

ప్రసాదమునయి

జిహ్వా తనెనలె । చెన్నార మధుల

వన్ననల్ సల్పెను । నన్నానా

యిల దీర్చి రక్షిం । తు, ల, డౌ నొటయ్య

చలమి గారనమున । శనినా

తెలుగు కౌములంపు । వెలయు లకముల

సింపు మెయి నొకటి । నేర్పనా

తే॥ గీ॥ యిల నుసాధ్యయ న్నో మె । నలరినా

చు, నొబుల వెలెలం । దోలినా

అజల జనములు గొలియూడ । నలరి నా

చెలగి శ్రీ రామ శతక ము । నేర్ప నా

ఆశ్చర్యము, }
20-12-9

ఇట్లు విన్నవి ము, ముగిస విధమున,
పట్టం నెరిశించుం.

శ్రీ రామ శతకము

- క॥ శ్రీ రామ సుకుల ధో మా
సారస భవ విహరినోయి । సంగర భీమా
నీరస శుభాశ శ్యామా
సారయశో న్యకీయి । జానకి రామా॥ 1
- క॥ శ్రీ రామ రామ యని గూరి
వారక నీ నాయి మోగిడు । బల్లెర ప్రేక్షా
నేరము లెచుక బ్రోనిము
ధారుణిలో వేగింను । దశరథ రామా॥ 2
- క॥ సారద తులసిర శౌరక
పారా శర శుక నీలవృషముఖులు గనగా
నేరని నీ మహిమను నే
వారక నుతియుపనెత । వాడను రామా॥ 3
- క॥ రామా నీ మృదు నామము
వేమారును బలికిబోయి । విశ్వము లోనక
ధీమంతుడయ్యె మును నీ
నామా పాసకుల కేడి । నరకము రామా॥ 4

క॥ కరివరుని యంబరీషుని

కరువలి సుతు గుహుని విమరుగొచిన క్రియనీ
ధర నన్ను బ్రోవు రఘుకుల
వర నిరు గొని యూడ నెంతి వాడను రామా॥5

క॥ అతులితముగ నే నిహడాక

శతకము రచియించి యుదిని । సంతస మురక
కృపి మీకు నివ్వబూసితి
సతతిమీ ననుబ్రోవగదవె । జానకి రామా॥6

క॥ కంఠము కవిశన హృదయా

సంకంబని యుక్త బుధులు । నవ నీసలిలో
కంఠముల కూర్చి శతకము
బొంకించెన నీదుడేర । బుధనుత రామా 7

క॥ నేరిచి పొగడిన వారిని

నేరక కొనియాడువారి । నేక విధముగా
ధానుజిలో బ్రోచెడవట
నేరని నాడైత కవిత । నేలుము రామా॥ 8

క॥ అంజని తనయుని నెమ్మది

రంజిల్లగ కోర్కెలొనగి । రక్షించవె యో
కంజనభాక్షా నీపద
మంజులదాస్యమున నన్ను ముపపవె రామా॥9

క॥ సుఖము మురికి గొలుచును

నల్లది నుండి బంధువులు వత్తు | మహిలో నెప్పుడు
సరిపడి పొందు యోడనే

నరి తేరుకు యొక్కరైక | దశరథ రామా॥ 10

క॥ చాలించి కల్ల నిజమును

పొందు నశనాకే నేరు | పరి కే జెల్లు
సాను గురిని జరిమును

బాగుగ వెలిచేయుహంస! సామ్యము రామా॥ 11

క॥ కులమునకు కొక్క నొక్కడె

గలుగును నజ్ఞుడు కలుచు | గలుగరు ధరలో
యొకని చెల్లున కొకడయె

గలుగును గద మేలి గొడుగు! కామలురామా॥ 12

క॥ నెలనూరి చలిమి నమ్మట

పొంగుకలతోడ మైత్రి | పాటిలుటయె
పొందు నమ్మక లెల్లను

శెలియక యొనరింప | గ్రీకు చెచ్చును రామా॥ 13

క॥ మదపకుల పొందు గోరుట

మదిరా పానముజేయ | మది నెంచుటయె
అధముని స్నేహము గోరుట

పృథివీస్థలి పానమరచు | పెద్దలు రామా॥ 14

క॥ జంగారు నందు జెలువగు
యంగనలందునను బ్రీతి । నారయ ధరను
ప్పొంగుచు నుంటను జనులకు
మంగళ తర హాపనీడు మహిమయె రామా॥ 15

క॥ సశ్యందె సర్వజనులకు
నిశ్యసుఖంబులయ నిచ్చు । నెలమి దలిర్పన్
సశ్యమున ధర్మచూనుఁడు
నిత్య యశంబులను గాంచి । నెగడఁడె రామా॥ 16

క॥ దేవశము లేనియూగును
పావనమగు జలమునిండి । వాఱని యేర్పున్
భూవరుఁడు లేకదేశము
భావింపగ రుద్రభూమి । పగిదియె రామా॥ 17

క॥ గురితాత్మఁడొసగు ధర్మము
సరివిని దనలేమి బాప । జాలదు పుడమిన్
పరిగేరినట్టి ధాన్యము
కరువున దను నొవ్వకుండ । గాచునె రామా॥ 18

క॥ పన్నగ వీచుక్రియ సం
పన్నలకడ జేరవెఱుచు । పాలసూడెఱుఁడున్
జొన్నలయ మెచ్చు కుక్కుట
మెన్నఁడు రన్నంబు జూడ । నెంచునె రామా॥ 19

క॥ పెక్కురు నేర్పరులు ముడమ
 డక్కియ క్రిందుగ వసింప | దగనల్పుడుసాం
 పెక్కిన గద్దీయనెక్కుట
 చక్కని సింగంబు కోతి సామ్యము రామా॥ 20

క॥ సన్నతెబడయని కొమరని
 గన్నంత నే తండ్రికన్న | ఘనతయ జెఱచుక
 వెన్నును పీడిన నిత్యువు
 కన్న మొరటి తీనిజెడదె | యుర్విని రామా॥ 21

క॥ ధీరమున గలయు జలములు
 నారయంగా ధీరమట్లె | యగపడు రుచిదా
 నీసము జేయు నలువలె
 నారెకు దుర్దయల మైత్రి | ధ్వావర రామా॥ 22

క॥ ఆలికి వెఱచెడువాడుచు
 మాలనితో కరము మైత్రి | మరగిన వాడుక
 గలము లాడెడు వాడుచు
 పాలనుడు కభువిని నిండ | పాలగు రామా॥ 23

క॥ నేరమున నరయు చుండెడు
 క్రియని కరిజేరి వాని | గొలుచుట లెల్లక
 ఘోరాహి పడగ క్రించను
 జేరిన బేకంబు పగిలి | శ్రీ రఘురామా॥ 24

క॥ చలమూని నాలితోడను

కలహించుచు నుండునట్టి | కతినుల ముండ్లతో
కలిమిచెలి నిలువకంచును

బలుకరెశ్వతు యందు ఘోషలు | పార్థిన రామా॥ 25

క॥ పల్లవ పాణుల కెప్పుడును

యల్లంబు నొసంగరాదు | యుద్వీస్థలిలో
మొల్లమగు కీర్తి జెఱతుగు

స్థలిత గుణాభిరామ | జానకి రామా॥ 26

క॥ గడచిన కార్యమునకు మది

గడుకొని చింతింప మరల | గలుగునె ఫలమున్
వడిచెడి నిలచిన నీటికి

వడికట్టను వేయ పాలము | పారునె రామా॥ 27

క॥ మండలపత్తితో నిరతిము

గొండెంబులు వలుకునట్టి | కూళలు పిదపన్
దండధను భటులచేతను

కండలుగాఁగోయబడరె | త్నావర రామా॥ 28

క॥ లోకుల సంపదగని పలు

గాకులు నోర్వంగలేరు | త్నాతలిలోన్
కోకిల స్వరమునకోర్వని

కాకుల పోలికను భువిని | త్నావర రామా॥ 29

క॥ పరివృత్తులు బొందుగోరెడు
తరుణిని విడనాడనట్టి | ధవునకు నీలలో
పరువుకు ధనమును నిలువదు
పరసిజ భవ వినుతనామ | జానకిరామా॥ 30

క॥ ఉరుగునాళాలియు నొకశత్రు
కరుసంబులు వలక | నవియు పరమ హింసముకా
ధరన్తె చలవకు మేఘుడు
గురిసిన వడగండ్లు గరుగ | కుండునె రామా॥ 31

క॥ నిక్కమి గానని మూర్ఖుని
నెక్కును పదమందునిలువ | నీచు మెచ్చుకొ
చొక్కను బంగారు గద్దెయిం
గుక్కను నెక్కింప నిలువ | గోరునె రామా॥ 32

క॥ సిరి చెడిన యట్టి వేళను
యురు సుగుణులైన నజూడ | నొల్లకు ముజుల్
మురుపుచెడి వాడ బారిన
విరులకు మది మెచ్చనట్టి | విధమున రామా॥ 33

క॥ పరసతుల పొందుగోరిన
పరుషులు ఘనులైన నింక | బొందుకు రిల్లలో
సరసిజ వైరి కృశింపడె
గుడుసతి కూటమున మిత్ర | కులవర రామా॥ 34

క॥ సరస గుణంబు నొప్పడి
వరుతు వొకడున్న జననీ । పాంథలు దీప్తో
సురపురియండిన సుధజె
చ్చెర గడుదుడు తెల్లకడకు । జేప్పడె రామా॥ 35

క॥ పాలపుని రీతి పలుకం
జాలకు నజ్జనుడు వడిరి । సత్యము వె కున్
జూచి కాంశ్యపు మ్రోతది
మేలిమి బంగారుకున్న । మేదిని రామా॥ 36

క॥ అంగసల దరికి జేరిన
భంగంబులూ నూడుట్టి । బలయుతులకు జి
త్రాంగికపి కేగి మును నా
రంగధరుడు బడెపకరము । రట్టును రామా॥ 37

క॥ కొంచెపు జాతీయెగానీ
లంచములను బ్రతుకుచుండు । రండయెగానీ
కాంచన ముండిన కులముల
సంచక బ్రజ గౌవింతు । యినకుల రామా॥ 38

క॥ నోటికొలందిని దబ్బర
మాటలు వచియించు నీచ । ముఱజు మెత్తుర్
పాటిగ నిజము వచించెడి
వోటన ప్రజ నిల్వలేరు । చోద్యము రామా॥ 39

క॥ కలకల మొక్కరీతిని

కలిమియు లేమియును నిలదు | కాశ్యపి లోనా
జలసరి పూర్వకాత్ములు
నేలకొక తీతీకాక సతము | నీలుచునే రామా॥ 40

క॥ సమరుని చెలిమి జేసిన

ధీనుశుక్లకు నైన కీడు | ధృవముగఁగలుగు
యూమహినియ మనుకూషిన
వేయరు దిను సన్నిసుత్తి | వేటులు రామా॥ 41

క॥ ఎంచగ ఘనునికొసంగిన

కొంచు ఘమైన దనకు | గొప్పవహించు
మించి కుచేయని యడుకు
నించుకదని హరియు సిరుల | నీయడె రామా॥ 42

క॥ భూశలమున యధిపుడు కడు

నీతిపరుడైన భటులు | నేర్పులు గామి
జేసలు నెరివేయను మును
కోతులచే పనుల నెల్ల | గూర్పవె రామా॥ 43

క॥ బలశాలించు నొల్లని

చెలువల సురతంబు గోర | చేటు ఘటిల్లు
యలద్రావతి రతిగోరిన
తులునను భీముండువట్టి | త్రు పడె రామా॥ 44

- ౩॥ నేరుపర్తికై న చెంగట
 సూరిమి నుపకారిలేక । గూడవు శుభముల్
 దోరమగు పసికిని వెలి
 గారము గూర్చకను యతుక । గలరే రామా 45
- ౪॥ మేఘసాధ్యుని వర్తన
 మాలిన్యంఁడెఱుఁగ గలఁడె । మాన్యఁడుగాక
 జాలు ప గూరిల రుచిగన
 నాలుక మఱి తెడ్డుకరయ । నలవియె రామా ॥46
- ౫॥ పుడమిని నీమంహోరులను
 జెడ నూచునుగాని జిక్క । జేయఁడు ధరలో
 జెడదనుచు జీడ పురువని
 పుడసెడు జలమిడు నెవరుల మొనటను రామా 47
- ౬॥ పలువ యె గనున్న నటనే
 నిలుచును దుర్జనుఁడు సరసు । నెడనిల్వఁడు దా
 మలినపు కురుపున నీగలు
 నిలచిన గతిసుచములందు । నిలచునె రామా 48
- ౭॥ కాసక దుష్టుని నమ్మిక
 మేనాతని బేరకరము । చేటు ఘటిల్లు
 బోనిని తెలియక యజ్ఞకై
 బూనిక జనింకొక్కచిక్కు । బొందఁదె రామా 49

క॥ అప్పున శేషము నీటిలో
 జుప్పిన దున్నదను ప్రాణు | ధనసఖ మేలుకొ
 ముప్పన ప్రాయపుటాలును
 దుప్పకలెడలెడల నట్టి | ధన్యుని రామా॥ 70

క॥ వెలమనీ లీయ్యదగమును
 మోయిగల పాలనీ నీడము | వేములతీపుకొ
 కలలో దొరికినీ అక్కము
 కలుపురిలో జెప్పదగునే | పార్థివ రామా॥ 71

క॥ తలీదండ్రుల బోషింపని [ముర
 తులువలు పది మంది గలుగ | దొరకునే శుభ
 బోలుపగు సస్యరబులలో
 బలుమొలచిన కాపు కలము బొందునే రామా 72

క॥ ఇయందు దాత చెంగట
 ఖలుండుండిన వెళివీ | కడతేరుదుగా
 పెలిమూచి చుట్టు నలిమిన
 బలుగచ్చ విధంబుగాక | పార్థివ రామా 93

క॥ వరగుణ శీలుండైనను
 పొరుగిండ్ల చెరిండ నిండ | బొందునట దు
 వరనాధిగిక్కినైనను పర
 పురుషుని సంగతిని నిండ | బొరయు హా॥ 94

క॥ పాలసుని కెఱుక పడునే
 పాలన జేసినను సుజన । వర్తన మిలలో
 బాలిక బెలియునె యావ్వన
 నీలాలక గాక సురత । నిపుణత రామా॥ 56

క॥ నిరతము పర పురుషులు రతి
 మరగియు జెరలాడునట్టి । మగువల తనువుల్
 హరిభటులు ఖడ్గ ధారల
 దఱుగుదురను శ్మశ్రులవాక్కు । వప్పునె రామా॥ 57

క॥ విరిబోడ్ల యవ్వనంబును
 విరులును వడగండ్లు మెఱుంగు । విశ్వమూలోనక
 పరికింప నొక్క హుపని
 వరిపండితులెల్ల నొక్క । పలుకరె రామా॥ 58

చిక్కిని వేళ నరుని వే
 రొక్కరు చేపట్టకున్న । నున్నీస్థలి బెం
 పెక్కమ సమసెడు దీపము
 చక్కం బెట్టకయె వెలుగ । జాలునె రామా॥ 59

సీతము నేయనెడ దు
 భ్రమైనను చేయబూను । ప్రాజ్ఞుడు ధరలో
 శరణు రాలవరషము
 సిన హరిహంక నెత్తె । గొడుగని రామా॥ 60

క॥ సమవంశ రాని వేళను
 నడచక ఘనమైన బిడ్డ । మెత్తిన దప్ప
 కను బలముతులగు కుంతీ
 కొడుకుల బిత్తోన్నములను । గుడువరె రామా॥ ౩౦

క॥ నేరక సుజనుని గుణములు
 దూరిన మానవుడు మిగుల । దుఃఖతుడగు రా
 నారచలోచను గృష్ణుని
 దూరిన శిశుపాలురీతి । దోర్బల రామా॥ ౩౧

క॥ చక్కని గుణవంతుడు కడు
 చిక్కులు బడియైన మేలు । చేయు నొరులకున్
 మిక్కిలి రాగిలి గంభరు
 చెక్కది యొసలను రమింపఁ । జేయఁచె రామా॥ ౩౨

క॥ చల్లని ప్రభువొకడుడక
 జల్లరవానున్న యశము । జేరదు సభకున్
 చెల్లునె చుక్కల నిలిచి
 బిల్లియు లేకున్న రాత్రి । పెంపుగ రాః

క॥ కడుముసలికై నగానీ
 జుక్కుకై నను రోగికై న । ఛపలునకై న
 ఒడుగునకై నను ధరలో
 పడుతుంగన చునను జెడరు । పార్థివ

కి॥ పుష్పమేని పలు కష్టంబులు
 బడనైనను కరము నింద । పాల్వెనను దా
 బడనైన గాని మనుజుడు
 విడిముడిపై నానవిడచు । బ్రతుమున రామాకి

కి॥ కాసే ప్రజ కాధారము
 కాసే బలమును యశంబు । కాసే సుఖము
 కాసే శౌరవ నీయము
 కాసులు లేకున్న ఘనత । గలుగునే రామా॥ 66

క॥ కలిమియె సుఖముల కెల్లను
 బలిమియె రిపుల జయింప । బలుయోవ్వనపుం
 జెలువయె రతులను దేర్చును
 జలములె పైరులను ప్రోవ । జానకి రామా॥ 67

బోసమె యొకలిని బ్రోపను
 దానమె మరజన్మచుందు । దను రక్షింపక
 గానమె చెవులకు పంకువు
 మానమె చెవులకు నీతి । మార్గము రామా॥ 68

యమె జీవికి వాసము
 స్థాయమె జనులాచరించు । పనులనుదీర్చక
 సుమె లోకము మనుషను
 శుమె సభమె మృతకును । యనువగు రామాకి॥ 69

క॥ ధర్మమే ప్రపులకు యోగ్యత
నిర్మల చిత్తంబె నతీతి । యింపు ఘటింపన్
మర్మమే పలుకున్ కనువగు
కర్తమే సుఖదుఃఖములను । గడపును రామా॥ 70

క॥ లోకున్ నిరనించెడి పలు
గాకులు పె క్కేంద్రకైన్ । గొంతురె యోమున్
కాకులు బ్రతుక వె యబ్బె
నీకలములు ప్రజలురొయ । నీనకుల రామా॥ 71

క॥ పండితుడు వరదీ భూ
మండలమున చేనటివలుకు । మాటల కేనగా
నిడిన పనటి వెలితి నీ
భృండిన కడవటులదొనక । దుర్విని రామా॥ 72

క॥ పడపుచెలి కొడుకు నల్లుడు
పుడమిపతి యోదకుండు । మొదలగు వారున్
అడుగుదురు కలిమి లేమిని
నెడదలపక కోరికలను । యేపున రామా॥ 73

క॥ పండితాభ్యుని తోడను
గొండొక నల్పుండు పోర । యోగ్యుని పుడమిన్
నిండిన మరమున పొరొక
కొండను ధీమాన్నరీతి । గుణనిధి రామా॥ 74

క॥ స్వామ్యము జనులకుగల మ

ర్యాదను వెడలించు మిగుల । యాపడ చెచ్చు
ఆదియుగంబున నిలుడను

మేదిని పతిబడెడ వెలలు । మృగహర రామా॥ 75

క॥ పరకాంత లెందరైనను

వరకాంతకు వాటియగునె । వసుదాస్థిలో

వరవిద్య లెన్ని నేర్చిన

గురుతగు కలవిద్య కెనయె । గుణనిధి రామా॥ 76

క॥ పరకాంత పరుల ధనమును

గురుతరమగు సర్పవిషము । గృహని చెలియె

పరికింప నొక్కహుపని

వర పండితులెల్ల నొక్కి । పలుకరె రామా॥ 77

క॥ లక్కరలాడెడి నోరును

మిక్కిలి దురువర్తనమున । మెలగెడి యూ॥ 78

ఛక్కగ పోరని బాగును

నిక్కముగా చెడక నిలువ । నేర్చునె రామా॥ 78

క॥ జేర్చగ జనదు సీమల

బొరంగాజనదు పోర । పాధిపు నిడి తా

దూరంగ జనదు పెద్దల

మీ॥ జనదు గురునిమాట । మేదిని రామా 79

క॥ తేష్వవలదు యుచ్చైఃసని
చేష్వవలదు కపట సాక్షి । చేరిన దీక్ష
తౌష్వవలదు యన్యలతో
నేష్వసు పగవలదటండు । నృపతిర రామా॥ 80

క॥ ఒకనీకి నమ్మిక జెప్పును
యొకనీకి జనుచిచ్చు పిదప । నొక్కనిజీర్ణ
ఒకనిని గవయందలంచును
సభిమకు నిశినాథుడెవడో । త్వేవర రామా॥ 81

క॥ కొమ్మల కందము కొప్పును
నిమ్మహి భూసురులు దినుట । కింవగు పప్పు
సొమ్ములె చెవులకు మెప్పును
నమ్మిన ప్రజమనుచుటొప్పు । నరహరి రామా॥ 82

క॥ పంటకు నందని చేలును
కొంటెలునగు జనచయంబు । గూడిన హోలు
గంటుగొను నాలు పరసతి
నంటంగ గనుకేలుపలుక । నర్హమె రామా॥ 83

క॥ స్మృతకు ధర్మము శౌర్యము
తపసికి శాంతంబు మిగుల । ధర్మము శరణో
క్మృత యెల్లరకును ధర్మము
చపలాక్షికి ధర్మమధిభా । శేవమె రామా॥ 84

౪॥ కోపము సంపదజెటచును
 కోపంబది భువలజెటచు । కులమును జేపదన్
 కోపమున ముఖమొకపును
 కోపము లగజెప్పరికిని । గురుబల రామా॥ 85

౫॥ శాంతంబు యశమునిచ్చును
 శాంతము గౌరవము ధనము । సరపద లిచ్చున్
 శా శమ మోక్ష మొసంగుచు
 శాంతమె సకలౌపకారి । క్షౌవర రామా॥ 86

౬॥ పంతు సుజ్ఞానంబును
 సంధునకును దర్పణంబు । నవనీధిలో
 గొంతు , దాగుచునుండు ని
 వాంఛమునకు వెలుతు రేల । వరగుణ రామా॥ 87

౭॥ తుల్యువకు నిర్లజ్ఞానము
 డెలుపక వశవకానయెట్టి । ధీరునికైచన్
 ముగ్ధుల దున్ని చల్లిన
 మొలచున గీజములు చవిటి । భూమిని రామా॥ 88

౮॥ కామె కూరకు చవిఘన
 హారదే చెలుమెడకు । నందము స్మరణ
 చారమె నలకు యోగ్యుడ
 నీందే సత్యవయులు । కేలగ రామా॥ 89

క॥ శబాకి మోక్ష మొసంగితి
 వబుగ జేసితివి రాత్రి । ననుదీపమును నా
 ప్రభుడవని నీన్న గొల్చెన
 నిభ రాజసు పోషకరుణ । నేలవె రామా॥ 90

క॥ మాయామృగమై మిమ్ముల
 డాయం జరుడెంచిట్టి । దనుజున్ మామో
 పాముని నిలపైఁజూరి
 నేయవె దుర్నితరుడనుచు । నెఱిగియు రామా॥ 91

క॥ అన్నకు వెఱచియు ధర నా
 పన్నుండై నిన్ను వేడ । భానుతనూజున్
 మన్నన జేసియు వారిన్
 చెన్నగ నొక బాణమునను । చెండవె రామా॥ 92

క॥ పగవాని తోడబుట్టువు
 వగ జెందుచు నిన్ను జేర । వచ్చిన వెన నా
 బెగడెల్ల మాన్చి ప్రోచితె
 జగతీ భరహరణ కరుణ । జానకి రామా॥ 93

క॥ కోతులకు దరమె జలధిన్-
 నేతువు నెలకొల్పి లభక । జేరియు యట దు
 జ్జాతుల దురుమాడుటకును
 సీతాధిప నీదుకరుణ । జెర్పక రామా॥ 94

క॥ జనకుని యానతి బూనియు
 యనుజునితోడరుణితోడ । నటవికి జనియున్
 ముని నివహంబులఁబోవగ
 దునుమాడవె ఖలులనెల్ల । దోర్బల రామా॥ 96

క॥ ఉత్తర గుణులగు సంయుమి
 వసులను వాదించునట్టి । పాతకులగు యా
 ఖరదూషణులను యని లో
 బరిమార్చవె యస్తరాని । బాధివ రామా॥ 97

క॥ పాతకము లెన్నియైనను
 భూతిలమున నీమఁపాద । పూజను జనవే
 తాతిని నాతిగఁజేయదె
 సీతాధిప నీపదంబు । చిత్రము రామా॥ 98

క॥ నీరధి దాటుట లంకకు
 జేరుట దేవారి వనిని । సీతాసాధ్వీ
 నారసి వచ్చుట నీకృప
 జేరక పావనికిచేయఁ జెల్లునె రామా॥ 99

క॥ నీతిపరుఁడాత్మ ధృతిచెడి
 భూతలమున చెడ్డపనికి । బూనఁడు యడనిన్
 మేళకు డస్సిన సింగము
 బ్రీతిని బులు మేయఁజనునె । ప్రియకర రామా॥ 100

క॥ పుడమిచెలి యిడుము బాపగ

కడుగొనియును కంక్తిరధునీ । గిరితకు మురు వా
గోడుకవయి చెనటిదైత్యుల

బడగూల్పవె మునులఁబ్రోచి వార్ధివ రామా॥100

క॥ నిరతము నీ నామంబునె

స్మరియించిని భక్తులకును । క్షౌతలిలోనె
వెఱపింత యొనగల దే

పరికింపగ పుడమియందు । వార్ధిన రామా॥ 101

గ॥ సురవీనుత నిన్ను వేడిన

కరిదీనాలాపములను । కరుణించియు నీ
వరమరయలేకఁబ్రోవవె

వరరఘుకుల దీపమాని । వందిత రామా॥ 102

క॥ హరునకు విభీషణు నకును

గిరిజాతకు విదురునకును । కృష్ణకు ధరలో
స్మరియింపరాని నీదగు

వరనామము బలుక నెంత । వాడను రామా॥103

క॥ రామా శంకరు సతినుత

నామా రణరంగభీను । నృపకుల లామా
యీమహి నను రక్షించుము

సామిరికృత ప్రణామ । భానకి రామా॥ 104

౬॥ రామా రవికులసాగర

సోమా సుగుణాభిరామ । శ్రుభకర నాచా
నీమాయ నరయుటకు యీ

భూమిని యెవరైనఁగలరె । బుధనుత రామా॥ 109

౭॥ శరణని వేడితి కాస్తుభ

భరణా నేజేయుటట్టి । పాపములెల్ల
హరియింపజేసి నీస

క్కరుణను మన్నించగదవె । ట్మోవర రామా॥ 110

౮॥ సన్నితినీ మృదుపదములు

నమ్మితి నీసేవఁజెయ । నఘములనెల్ల

ఁజిమ్మియు సనుబ్రోవుము శ్రీ

ప్రభుమ్మన నామొఱినువినియు । ట్మోవర రామా॥ 111

౯॥ ధరపట్టము వంశమునక

దరువుగ రామయకు మంగ । మాంబ యవస్థిక

మురువారు చిన్నికొమరుడ

నరశింహుండ్రునన్ను । నగధర రామా॥ 112

పంపూర్ణము.

మల్లెపేట సతకము

13219

